

RODOLJUB.

Izhaja vsak četrtek ter stane za vse leto 1 K 60 v., za pol leta 1 K. — Za oznanila plačuje se od dvostopne petit-vrste 16 v. če se enkrat tiska; 24 v. če se dvakrat, in 30 v. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Dragoceno priznanje.

Duhovniški list »Slovenec« je zadnjič izjemoma enkrat govoril resnico. Priznal je, da klerikalci nimajo nič vpliva in nič veljave ne v državnem zboru in ne v deželnih zborih.

»Slovenec« je v tistem članku v št. 127. povedal, da se dr. Tavčar in drugi napredni poslanci v državnem zboru trudijo, da bi dobili še več veljave, kakor jo že imajo, in da bi za liberalce še več dosegli kakor so že.

Hvala za to priznanje, saj je v njem povedano, da so napredni poslanci možje, ki imajo kaj veljave in kaj vpliva, ki so že kaj dosegli in se trudijo, da bi za svoje volilce še več dosegli. Napredni poslanci delajo torej z uspehom.

Dalje priznava »Slovenec« da so v deželnem zboru vsi liberalci združeni, in da imajo vedno večino proti klerikalcem. Bridko toži, da so klerikalci potisnjeni v ozadje, in da imajo liberalci vedno prvo besedo, ter da je ravno tako, kakor v deželnem zboru tudi v deželnem odboru.

Tudi to je resnica. Klerikalci nimajo v deželnem zboru in v deželnem odboru prav nobenega vpliva. Kar se je storilo, za vse se imajo kmetske občine zahvaliti liberalcem, zakaj proti volji liberalcev ne morejo klerikalci prav nič doseči.

Prav temu, da imajo liberalci v dež. zboru večino, se je tudi zahvaliti, da sta poslanca Višnikar in Božič za svoje okraje veliko več dosegla, kakor drugi kmetski poslanci vsi skupaj. Božič in Višnikar sta namreč druge napredne poslance resno poučevala, kaj njih okraj potrebujejo, dokazovala sta jim, kaj je najbolj potrebno, in ker sta sama naprednjaka, so jih drugi naprednjaki podpirali. Klerikalci pa nimajo na večino nič vpliva in zato tudi nič dosegli niso. Deželni zbor in deželni odbor seveda nista postopala pristransko, ampak tudi vsem drugim okrajem pomagali, kolikor so mogli. Kar so spoznali za potrebno, so vse storili, če je le bilo mogoče ali gotovo je, da bi bil marsikak okraj še to in ono dosegel, ako bi bil poslanec, ki bi bil prijatelj tistih poslancev, kateri so imeli večino.

Premišljujejte možje o tem, kaj je bolje: imeti poslanca ki nima nič vpliva na večino dež. zbora, ali poslanca, ki ima na večino velik vpliv. Kdor hoče razložek natančno spoznati, tisti naj primerja, kako veliko sta dosegla Božič in Višnikar in kaj so dosegli klerikalci.

Letos bodo zopet volitve v dež. zbor. Kako bodo vole kmetske občine, to se ne ve, gotovo pa je, da bodo v novem deželnem zboru imeli

zopet liberalci večino, in da bodo klerikalci zopet brez veljave in brez vpliva.

Politični pregled.

Državni zbor se je v torek razšel in se snide šele na jesen. Storil je v zadnjih mesecih jako mnogo na gospodarskem polju. Meščani so s svojimi poslanci lahko jako zadovoljni, kajti dosegli so veliko. Tudi kmet bo imel od tega nekaj dobička ali njegovi poslanci mu tega niso pridobili.

Deželni zbori so sklicani za prihodnji teden. Češki se snide dne 18., istrski, ki je sklican v Koper in ne kakor so Lahi upali v Poreč, dne 20., vsi drugi, torej tudi kranjski, štajerski, koroški, goriški in tržaški pa na 17. junija.

Italija. V laškem državnem zboru so bile zadnji čas velike razprave zastran Albanije. Lahi pravijo, da se hoče Avstrija polastiti te velike dežele, pravijo pa tudi, da tega ne bodo nikdar pripustili.

Vojna v južni Afriki. Zadnji čas ni nobenih posebnih novic z bojišča, samo glasovi se množe, da bi Angleži radi sklenili mir z Buri.

Dopisi.

Z Gorenjskega. »Domoljub« je pisal v 8. št.: »Zato moramo duhovniki na noge in povsod zavirati Kristusu sovražni vpliv: na shodih, po časnikih in knjigah, po vseh vaseh in hišah.« Ta »Kristusu sovražni vpliv« umevajo hudobneži zbrani okrog »Domoljuba« v tem smislu, če kdo kakšnemu duhovniku pove kakšno resnično, nasprotuje Kristusu, če kdo kakega kaplana zavrne zaradi neumnih besedij, nasprotuje Kristusu, če se kakšnemu dr. Šusteršiču očita »umazane roke od zlin-dre«, nasprotuje Kristusu, če se javno pove: »ta katoliški državni poslanec je predsednik tihotapskega vinogradniškega društva«, nasprotuje Kristusu, če se pogleda na prste kakšnemu zaljubljenemu kaplanu, nasprotuje Kristusu, z jedno besedo, če po svoji zdravi pameti, katero imaš od Boga — Kristusa dano zato, da presodiš kaj je prav ali napačno, če po svoji pameti delaš in ne po zahtevi in volji kakega duhovna, nasprotuješ Kristusu. Bog ve, ali tudi c. kr. sodišče nasprotuje Kristusu, ko je kurata Mlejnika obsodilo na 4 mesece v zapor zaradi žaljenja cesarja? Prepričani smo, da če se stepo babe na vasi, in če bi slučajno vdarila žena kakšnega liberalca klerikalno nasprotnico, da se ta prestopek tudi računa v nasprotovanje Kristusu. Človeku

ki trezno presodi delovanje in divjanje v duhovščine v večini, pride nehote na misel, kam bi se poskrili ti ljudje, če bi Kristus danes stopil na svet in zahteval od njih račun: o krščanski ljubezni, o krščanski pravičnosti, ljubi svojega bližnjega kakor sebe, če te vdari kdo po desnem licu, ponudi mu še levo. Kaj bi rekel Kristus, ko bi vse te nauke, katehere je On učil in tudi z izgledi poživil, preiskal ali v dejanju izpolnjujejo to, kar njih ustnice hinavsko priporočajo drugim. Ni dolgo temu, ko sem govoril z nekim duhovnikom, kateremu sem našteval vse te pregrehe, posebno najmlajše duhovščine, in ga vprašal, kako morejo nekateri (po večini) pridigovati: »Ljubi svojega bližnjega«, ko vendar tako napadajo in preganjajo svoje bližnje, ki niso tistih misli kakor oni. Odgovoril mi je dotični duhovnik: »Od mene ne boste slišali tega, jaz imam v fari tudi liberalce, pa če bi mi mogel kateri to predbacivati, bi mi ustnice zamrle, če bi se spomnil, da učim ljubezen, sam pa strastno sovražim — ker bi bil grd hinavec«. Te resnične besede je spregovoril duhovnik, ki je dosledno klerikalnega mišljenja.

Kako pa delajo v resnici večina duhovnikov, kažejo vsakdanji izgledi. Ljudstvo pa jim verjame vse, prav vse, če prav se da ošlatati, da je laž, ali farizejsko hlinenje. Kdaj bode pač ljudstvo izpregledalo — ve samo Bog — ne mi ljudje.

Iz Žužemberka. Vredno je, da svet vsaj nekoliko bolj od blizu spozna naše politikujoče duhovnike. Kaj se vse pri nas dela za nenasitno duhovniško bisago in kaj zopet ona počenja, to je treba malo v javnosti posvetiti. Naši duhovniki gg. dekan Miha, Žavbij in Jereb imajo vedno mnogo govoriti zoper »Rodoljuba«. Seveda tam, kjer bi se morala čuti beseda božja, tam se na najnesramnejši, njim priljubljeni način, to je z največjo lažjo, udriha po naprednih listih. — Na prižnici se je zadnji čas vsako nedeljo opustila beseda božja v svrhu, da se je tem lažje z lažmi odrihalo po listih in po možeh, ki ne trpijo farovškega jarma. Gosp. Miha je bil vsakokrat ves penast same jeze, ker ni mogel na mah uničiti priljubljenega »Rodoljuba«, dasi je v ta namen imel govor skoro vsakokrat. Ljudstvo se je zgražalo nad toliko podlostjo naših politično zaslepljenih duhovnikov. Lažniki, nesramneži, narodni goljufi, brezverci, zapeljivci, razkolniki, farizeji i. t. d. to so bile najnedolžnejše psovke vsem tistim, ki niso na prvi migljaj opustili listov kakor »Rodoljuba« in druge, ter se naročili na hinavskega »Domoljuba«. Vse

te nesramne psovke smo tiho prenašali. Takrat nismo hoteli nadlegovati listov, ljudskih zagovornikov, ker smo hoteli počakati, kakšen bode neki konec tega nesramnega, za hišo božjo še posebe nespodobnega obrekovanja. Lahko bi bili spravili gosp. Mihata pod ključ, ali pa gosp. Jereba, a mi nismo hoteli tega storiti. Lahko bi se bili maščevali nad črnimi obrekovalci, posebno nad preklinjalcem gosp. Jerebom, a ker smo boljši kristijani kakor duhovniki, tega ne storimo. Le stvarno hočemo zavračati njih laži in gospodom pogledati nekoliko v tolsta lica. — A sedaj sem se zmotil. — Gosp. Miha in Žavbij sta dokaj suha (menda ne zaradi jeze), le gosp. Jereb je tako fletno okrogel, da so tercijalke nanj vse nore. Sedaj smo dočakali, da je sad vednega obrekovanja docela dozorel. — Cerkveno zabavljanje rodilo je srd in gnjev nasproti obrekovalcem. Ljudstvo je z veliko nejevoljo hodilo poslušat cerkvene pridige, dokler ni gosp. dekan Miha čutil potrebe, temu nespodobnemu obrekovanju napraviti konec, ker drugače bi gospod Miha, oziroma gospoda kaplana ostala sama v cerkvi, razun par goreče zabutih duševnih rev in tercijalok. Sedaj je tem huje napovedan boj v spovednici. Nikdo ne dobi odveze, osobito o velikonočnem času, kdor bere »Rodoljuba«. Čudimo se posebno temu početju. V spovednici se naravnost ščuje proti osebam naprednega mišljenja, ter se jih natanko opisuje po priimku, stanu in bivališču. Ljudi se tako hujska, da bomo dočakali, da ne bomo varni spovedniku zaupati spovednih reči. Ljudem, ki ne trobijo v farovski rog, se podtikajo vsakovrstno laži. »Rodoljubove« naročnike pa še posebno ne puste nikakor v miru. Gosp. obrekovalci pravijo, da sami smejo čitati omenjene liste, drugi pa ne. Kako to, to je več kakor čudno. Če sme gosp. kaplan Žavbij pri sebi nositi izrezek iz »Slovenskega Naroda«, ter istega čitati mlajšim otrokom, kako bi ne smel kmet, ki ima tudi pamet kot gosp. Žavbij, čitati »Rodoljuba«. Tako, vidiš, se godi, dragi kmet. Kar smejo gospodje po farovžih čitati, to tebi zabranjujejo samo zategadelj, da ne bi izvedel za njih grdo početje. Kaj niso to fini špekulanti? Če smejo gospodje v farovžu pišanca jesti, ga sme menda tudi obogi kmet trpin, ako ga le ima. A pravijo ti: to ni za kmeta, to je samo za »gaspude«. Tako je tudi s čitanjem. Ako sme biti gosp. kaplan na liste naročen, zakaj pa kmet ne? Oni vam pripovedujejo, da jim je za izveličanje duš, zato vam zabranjujejo liste. O, dragi kmet, ali res še to veruješ. Koliko se gospod kaplan, oziroma duhovnik briga za tvojo dušo, to povem pozneje, vidiš pa sam, kako se briga za tvoj, s krvavimi žulji prisluženi denar. To, to je tisti tič, ki je ljub farovškim gospodom. Neko nedeljo med sv. mašo je bilo, in tega ni mesec dni, ko je gosp. Miha hodil po farovškem posestvu blizu cerkve. Zagledal je tam blizu cerkve v mrvi ležečega mladeniča klerikalnih starišev. Parkrat je šel okrog njega, slednjič mu je rekel: »Fant, pojdi proč, domu! Saj za tvojo dušo mi ni nič, meni je veliko več za mrvo. Tako je mrva več ko duša.

Ponikva ob juž. žel. (Spomini na shod. — Raznoterosti.) Poročali smo že, da je bilo na shodu 19. majnika vse polno žensk. Te so bili duhovniki v cer-

kvi hudo podkuhali, da so se na shodu obnašale, kakor da bi bile znorele. Ženske so menda res mislile, da se gre za vero in se bodejo njihovi možje odpovedali veri in menda pristopili k luteršveri. Sedaj so se tudi že ženske spametovale in se bodejo še bolj, ko bodejo nekatere obsojene zaradi zmerjanja župana in žandarjev. Sploh je sedaj na Ponikvi po shodu se vse iztreznilo in vse sprevidi, kako so duhovniki nahujskali kmete proti kmetom. Najbolj zagrizeni klerikalci pravijo sedaj, da so vsega tega krivi le gospodje, in da je res najboljša, če se kmet s kmetom združi. Mnogo udeležencev ponkviškega shoda bode moralo iti v kajhe, ker so bili po duhovniških pridigah zapeljani, da so se uprli županu in žandarjem. Kmetje bodejo sedeli v kajhah, duhovniki pa lepo doma v farovžu pri pečenih piščetih in sladkem vincu. Tako se navadno povsod konča. Duhovniku, ki ima vse na vesti, se ne zgodi nič, zapeljani kmetje pa morajo trpeti. Kedaj se bodejo kmetu odprle oči, da bode sprevidel, kako pogubno je za njega, če o posvetnih stvareh posluša duhovnika in se da zlorablja od njih v svoje namene. V verskih zadevah naj kmet vedno posluša duhovnika in izpolnjuje svoje verske dolžnosti, v političnih in pa v gospodarskih rečeh pa ni treba poslušati duhovnikov, v teh naj kmet posluša le svoje tovariše kmete. Ženske pa se naj ne vtikajo v politične stvari, ker jih ne razumejo in naj ne verjamejo vsega, kar jim duhovniki v spovednici naklepetajo na ušesa. Na shodu se je prav besno obnašal kmet po domače Knez. Mož je že star in je že nekaj skusil na svetu, pa prava pamet ga le še ni srečala, če misli, da se je bolje držati farovških gospodov kakor kmetov. Duhovniki ga ne bodo rešili in mu pomagali. Tudi nekateri drugi zaslepljenci so se grdo obnašali na shodu, pa sedaj jim še prizanesemo, ker upamo, da se bodejo poboljšali. Kadar bode spet shod na Ponikvi, upamo, da bodo redke vrste klerikalcev, ker zadnji shod je ljudi hudo iztreznil. — Na praznik Rešnjega Telesa je bila po navadi tudi tukaj procesija in nastopile so prvič ponkviške tercijalke v belih oblekah in z venci na glavi. Te stare device so potem dobile v farovžu sodček pive, ker je kaplan »pukelbergerja« v družbi drugih devic že popil in potem ni imel dosti vina. — Farna cerkev na Ponikvi nima sedaj nobenega cerkvenega ključarja, ker se je jedini, ki je še bil, odpovedal. Kako se bode sedaj opravljalo cerkveno premoženje, si lahko mislimo. Farani se bodejo morali na glavarstvo pritožiti, da ni redú. — Ko je bil shod, so na čast mariborskemu prefektu Korošču streljali. Odkod se je vzela denar za smodnik? Ako imajo duhovniki denar za smodnik pri posvetnih shodih, naj bi ga imeli še pri cerkvenih in naj bi ne beračili takrat denarja. — Župnik in kaplan sta napovedala bojkot Ponikovljanom. Klin s klinom. Kmetje bomo pa bojkotirali župnika in kaplana. Dali ne bomo »ofra«, ne plačevali maš, odrekli bomo hero, pri krstu in pri pogrebu bomo plačali le to, kar je predpisano in zahtevali bomo račune in sploh najmanjše stvari jim ne bomo dali. Bomo videli, kdo bode na slabšem. Naj jih redijo potem tiste tercijalke, ki so bile

nahujskane, da še sedaj nočejo delati pri naprednih kmetih. Kadar bodejo pa te babe obnemogle, se ne bodejo vlačile od farovža do farovža, ampak od kmeta do kmeta, in le kmet jih bode redil in jim dajal podpore; duhovniki pa jih bodo podili iz farovža. Tako je na svetu. — Na slavoloku, katerega so postavili na dan shoda pred farovžem je bil napis: »Bog živi verne Slovence«. Duhovniki delijo sedaj Slovence v verne in brezverne. To vse ima le namen hujskati ljudij, češ, vse se gre le za vero. Navihani so ti gospodje, da je kaj. — Najnovejši klerikalec na Ponikvi je gostilničar »na gmajni«, to pa zaradi tega, ker ima kot gosta kaplana, in ta je dober gost. Po cerkvenih postavah je duhovnikom prepovedano obiskovati gostilne in popivati, pa kaj je to našemu kaplanu mar. V spovednici ne more vedno sedeti. »Na gmajni« je nova mlada gospodinja, in za to se je naš »hochwürden« preselil tjakaj in za pogoj pa je menda stavil, da se gostilničar odpove hudiču in njegovemu napuhu t. j. »Slov. Narodu« in »Rodoljubu«. Živijo! — Govori se, da se bode moral tudi župnik zagovarjati pred sodiščem, ker je nekemu kmetu očital, da je brezverec. Tudi za take gospode se bode še našel krotitelj. — Po pošti je dobil nekdo »Rodoljuba«, na katerem je bilo zapisano: »Ferdaman, hudič, ki ga bere«. Prav lepo. Vsak neče »Gospodarjevih« budalosti brati. — Naš kaplan je »Tausendsasa«. On zna vse. V svoji mizarški delavnici dela bogove in tabernakelne in jih prodaja. Davka ne plača nič. Če bi kak čevljar brez »patenta« delal, bi bil takoj naznanjen in kaznovan. Takemu gospodu pa je vse dovoljeno. Pravica, kje si?

Iz Kozjega. Vročina pritiska, pasji dnevi se bližajo in človek postaja nekako len. To se čuti posebno v Kozjem, odkoder so poprej po vseh listih švigali deloma dobri, deloma tudi neslani dopisi. (S poslednjimi mislim seveda le »Slov. Gospodarja«, kajti »Slovenec« nima več korajže sprejemati lažnjive dopise.) Sedaj pa je pri nas vse tiho, le »Zdolski mežnar« — pardon — »prednik mladeničev« vulgo »dolgi Mihec« še včasih privošči kako suho drobtinico lačnemu »Slov. Gospodarju«. Naš kanonik pa je hotel narediti tej lenobi konec — in posrečilo se mu je. Že delj časa ima namreč navado, da ob nedeljah kar ne more nehati »pridigovati«, če je ta izraz sploh opravičen. Na binkoštno nedeljo ga je pa menda sv. duh posebno razsvetlil, kajti odzvonilo je že sedem — sv. maša prične se ob šestih — toda »pridige« še ni bilo konec. In kakšna »pridiga«! Najkrasnejše vezanje otrobov, verskih in političnih, kar mu je pač ravno prišlo pod roko — pardon — na jezik. Eno in isto stvar povedal je po petkrat. Najbolj se je pritoževal, da mu »brezverski« listi nič kaj ne ugajajo, da mu jemljejo spanje, in da ga v želodcu tišče. Vse, kar ti listi o duhovnikih pišejo, je — laž. Škoda, da mu še niso bile znane radovljiške »farške klobase«, gotovo bi si jih bil privoščil. Ljudje so kar gordnjali, in nekatere gospe so šle še pred koncem iz cerkve. Mnogim postalo je slabo. — Vest o tem pritoževanju pa je prišla tudi do ušes »prečastitega«. Prihodnjo nedeljo bil je jako kratkobeseden

in se je le pritoževal, da ljudje nočejo njegovih »krasnih pridig« poslušati. — Gospod kanonik, povejte ljudem kaj lepega in koristnega, in radi Vas bodo poslušali. V kratkih pa jedrnatih besedah se več pove, kakor pa če več kakor jedno uro prazno slamo mlatite. »Brezverske« časopise pa lepo v miru pustite, in tudi oni bodo Vas v miru pustili. Rajši skrbite za to, da bode ura na stolpu popravljena, kajti sedaj je že par let verna družica »frančiškajnerske« ure v Ljubljani. — Če tako ostane, se utegne še zgoditi, da bo zvonilo poldan že ob devetih zjutraj, ali pa šele ob treh popoldne. Ako ne gre drugače, pa »prednika mladeničev«, ki itak nima drugega dela v stolp postavite, da bode trudna kolesa naprej pomikal. Potem vsaj ne bo imel časa, se tako poželjivo po dekletih ozirati, kar se nikakor ne strinja z njegovo svojevolsjno prilaščeno visoko »šaržo«! Pri prihodnji »pridigi« pa povejte, če ta predlog sprejmete. Pa še to si zapomnite: »dolgega Mihca« bode lahko mazali z leskovim oljem, če ne bode točno funkcioniral. — Tako, sedaj pa — brez zamere! —

Dr. Jankovič je že gotovo mislil, da smo nanj že čisto pozabili in s posebnim zadovoljstvom vlegel se je na divan ter pričel čitati »Naš dom«. No, zmotil se je kajti naš kanonik nas je zopet predramil, in sedaj hočemo vse zamujeno »noter prinesiti«. — Precej časa je že, kar je umrla neka strgarica. Njen vdovec je želel, da bi bil pogreb zjutraj in sicer takoj po sveti maši, ki bi se naj čitala za rajnico in je prosil dr. Jankoviča, da v to privoli. Ta pa ga je zavrnil, da to ni mogoče, ker se morajo »ure steči«, pogreb bode torej popoldne, ker je Strgarica popoldne umrla. Prišlo pa je nekaj vmes, na kar naš dohtar poprej ni mislil. Polštanski Marka odredil je namreč za ta dan slavljenje svojega visokega godu in to za duhovnike in svoje klerikalne prijatelje. (Nekatere druge gospode, ki so bolj liberalni, povabil je par dnij prej na večerjo.) K temu slavljenju pa je šla seveda tudi naša duhovščina, vsled česar je bil pogreb popoldne nemogoč. In kaj je storil Jankovič? — Našemu kanoniku in Markotu na ljubo je zaukazal, da mora biti pogreb dopoldne! To se je tudi zgodilo in sicer okolu 10. ure. Česar poprej ni hotel dovoliti, to je pozneje zaukazal! — Jankovič je menda to svoje nezaslišano početje s tem opravičil, da je svojo žepno uro za par ur naprej pomaknil, potem pa rekel, da so se »ure že stekle«. »Pametni ljudje niso norci« — pravi pregovor. Ker smo že pri pametnih ljudeh, še nekaj o našem Dolfeku. Tega je klerikalizem že tako zmešal, da je začel slovenskemu odvetniku nemško dopisovati. Pa to je bilo menda v jezi, ker je morala slučajno biti denarna nakaznica, katero je pisal. Da, da, zabavlja in brzda se čez koga že lahko, a kedar pride dan plačila, tedaj pa — se je treba nemščine lotiti! —

Rodoljubi!

Priljubljenost se za deželnozbornske volitve.

Vaše geslo bodi: **Kmet s kmetom, gospod z gospodom.**

Domače in razne novice.

„Gospodarska zveza“, kateri stoji na čelu ožlindrani dr. Šusteršič, in ki je središče vseh konsumov, je te dni izdala svoj računski zaključek. »Slov. Narod« je iz tega računa dokazal, da ima »Gospodarska zveza« 181.000 kron dolga, da ima od že tako več ali manj bankerotnih konsumov tirjati 167.000 kron, katerih seveda nikdar ne dobi, in da znaša izguba najmanj 32.000 kron. To izgubo bodo morali po pravih plačati člani. Klerikalci bodo torej zopet kmetu pušali, da pokrijejo, kar so za pravili. Lepo gospodarstvo.

Deželnozbornske volitve. Klerikalci se že močno pripravljajo na letošnje volitve v dež. zbor. To naj vzpodbudi naše somišljenike. V vsaki občini naj se ustanovi volilni odbor ter naj začne s pripravami za agitacijo. Agitirati ne bo težko, saj klerikalci niso za kmeta prav nič storili.

Obč. volitve v Šiški pri Ljubljani so se vršile te dni. V prvem in v drugem razredu so bili voljeni domačini, v tretjem pa socialnodemokratični železničarji.

Blag kaplan. Iz Srednje vasi v Bohinju poročajo »Gorenjcu«, da je kaplan Oblak necega šolarja s ključem po glavi nakresal tako, da bi ga morali zapreti. Ljudje govore, da je kaplan šolarjevemu očetu dal 50 gld., da ga ni izdal žandarjem.

Požari. Zadnji čas je bilo več velikih požarov v deželi. Posebno hudo sta bili zadeti Gorenjavas in Kropa. V Dobrunjah in v Bizaviku je gorelo skoro vsak dan. Ljudje so bili v groznem strahu. Nazadnje so vjeli necega 11letnega pastirja, ki je iz same hudobnosti podžigal.

Porotno sodišče v Ljubljani ima ta teden zasedanje. Matevž Pir iz Krnice, tožen zaradi uboja, je bil oproščen; Marija Kisovec iz Podobnega je bila radi detomora obsojena na 3½ leta težke ječe; velika terciarka Marija Kern iz Ljubljane, ki je imela v shrambi več hranilnih knjižic svojih prijateljic, pa je denar vzdignila, potem pa rekla, da so ji bile knjižice ukradene, je dobila 4 leta; Martin Dolenc, tožen radi posilstva, je bil oproščen.

Poslanec z rudečim nosom, g. pater Ivan Vencajz je 9. t. m. na shodu »Kat. političnega društva« v Slovenski Bistrici štajerskim kmetom razlagal svojo politično modrost. Kmetom je priporočal, naj se duhovnikov drže kakor on, potem jim bode že pomagano. Njemu menda že, kmetom pa ne.

Krščansko slov. kmečko stranko hoče ustanoviti na slovenskem Štajerskem mariborski kaplan ali prefekt Korošec. Duhovniki se boje, da bi izgubili svojo čredo.

Slovenskim kmetom na Štajerskem se bode dobro godilo. Kar tri kmečke stranke so nastale na Spodnjem Štajerskem »Nemškutarška kmečka stranka« ali kakor se sama zove »Slovenska kmečka stranka« katero vodijo nemškutarji, in katera ima kot svoje glasilo »Štajerca« potem »Krščanska slovenska kmečka stranka«, katero vodijo korarji, fajmoštri in kapelani in ima kot glasilo »Naš dom« in »Slovenska agrarna stranka«, katero vodijo kmetje. Ta stranka, ki ima oporo v »Slov. kmetovskih društvih«, pa še nima svojega

glasila, pač pa se že vrše pogajanja, da se ustanovi poseben kmečki list, ki bode zastopal le koristi kmečkega stanu. Prava kmečka stranka je torej »Slov. agrarna stranka«, ki stoji pod vodstvom zavednih narodnih kmetov. »Slov. agrarna stranka« je bila prva ustanovljena in drugi dve stranki sta šele nastali, ko so vrli slovenski kmetje v šmarskem okraju zagnali v svet glas: »Kmet s kmetom, gospod z gospodom«.

Vikar kaznovan radi motenja vere.

Iz Stanislava poročajo, kako je vikar Wolanski v Meduhi preprečil, da ni nekega vaščana pokopal župnik sosednje fare, da si je pokojnik to želel. Vikar je ukazal, da se zvonjenje ustavi ter je s psolvkami sprejel župnika, vodečega mrtvaški sprevod. Ko je hotel župnik s krsto in pogrebci v cerkev, je vikar cerkev zaklenil in hujskal svoje kmete proti župniku in pogrebem. In res, unel se je boj, župnik je moral bežati, mrtveca pa je pokopal bojeviti vikar, ki je dobil radi tega škandala samo dva meseca zapora.

Soprogo umoril. Porotno sodišče v Erlau-u je obsodilo bivšega sodnika Blaža Horvatha na smrt, ker je umoril svojo ženo. Horvath je imel ljubavno razmerje z mladim dekletom, zato pa se je hotel iznebiti svoje soproge, s katero je imel deset otrok.

Loterijske srečke.

Gradec, 8. junija.	4, 31, 68, 86, 52.
Brno, 3. junija.	75, 39, 70, 47, 76.
Dunaj, 8. junija.	76, 50, 54, 67, 22.
Lino, 1. junija.	56, 49, 62, 88, 74.
Praga, 5. junija.	60, 69, 40, 1, 65.
Trst, 1. junija.	11, 73, 3, 67, 35.

Tržne cene v Ljubljani

8 junija 1901.

	K	v		K	v
Pšenica, 100 kg	16	60	Špeh povojen, kgr.	1	60
Rež, "	14	80	Surovo maslo, "	2	—
Ječmen, "	14	—	Jajce, jedno	—	5
Oves, "	14	40	Mleko, liter	—	20
Ajda, "	13	—	Goveje meso kgr.	1	28
Proso, "	16	80	Telečje " "	1	20
Koruza, "	12	80	Svinjsko " "	1	60
Krompir, "	4	60	Koštrunovo " "	—	76
Leča, lit.	—	20	Piščanec	1	20
Grah, "	—	30	Golob " "	—	40
Fižol, "	—	24	Seno, 100 kilo	4	50
Maslo, kgr.	2	40	Slama, " "	4	50
Mast, "	1	40	Drva trda, klfr.	7	—
Špeh svež, "	1	28	" mekka, " "	5	—

Poslano.

V zadnjem »Domoljubu« bolje »Lažljub« se je nekdo v dopisu iz Koč, nad menoj razkorčal. Ta dopis pa ni iz Koč ampak od neke druge ter mi je dopisnik dobro znan. V temu dopisu blede o neki čitalnici ter pravi: »Društveni prostori: od hiše do hiše. Število članov: 10 Rodoljubov«. To je gola laž. »Rodoljubov« imam vsak teden trideset in ne deset ter jih v moji lastni hiši razdelim naročnikom. Dalje pravi: »Toda učeni g. Ž. napravili ste račun brez krčmarja«. To je tudi laž. »Rodoljuba« tudi Vaši najozji prijatelji in najzagriznejši klerikalci radi čitajo, ter se kar trgajo za-nje. Vem, da Vas to peče ali jaz Vam pri najboljši volji ne morem pomagati. Dalje pišete: »Mi radi »napredujemo« (nazaj v srednji vek namreč) pa ne v vašem zmislu. Povemo vam v brk: mi ostanemo pri tistem prepričanju, kakršno so imeli naši vrli predniki«. Ako ostanete vsi pri tistem prepričanju kakor vrli predniki, je vprašanje časa. Dalje pišete: »Sicer pa vemo, kaj bi vi radi z »Rodoljubom«. Radi bi malo pot popravljali za deželnozbornske volitve — seveda v prid liberalcem«. Ne zamerite gospod dopisnik, jaz bi pot že davno začel popravljati, ampak čakam, da pridete Vi na Zabjek, kar se bo kmalu zgodilo, ter pridete potem z drugimi »lemenarji« vred, v platnenih hlačah in slamniki meni pomagat, ker ste strokovnjaško izurjeni v tej stvari. Kjer ste pa tako učeni ter hočete meni svete dati, zakaj niste sami sebi svetovali. Vi že veste kje. Kar se pa tiče rezance, pazite, da Vam v želodcu ne ostane. Anonimnih pisem se pa jaz prav čisto nič ne bojim. Sploh pa slabega sadja ose ne glodajo. I. Ž.

V Matenji vasi na Notranjskem.

Mizarski pomočnik

se sprejme takoj pri g. Rud. Mikuliču, mizarju v Predgradu pošta Stari trg pri Kočevju.

Doktorja pl. Trnkóczyja

že mnogo let izvrstno preskušena zdravila, redilna in dietetična sredstva, priporočena v stotinah zahvalnic, priporočila in razpošilja

lekarna Trnkóczy v Ljubljani, Kranjsko.

Najceneje se dobivajo, če se naroča po pošti v tej lekarni, odkoder se ta zdravila vsak dan takoj pošiljajo na vse strani sveta s povratno pošto s poštnim povzetjem, tudi celo samo en komad z natančnim rabilnim navodilom.

Za štedljive gospodinje, dojenčke, otroke, nervozne, okrevajoče, slabotneže, malokrvne, blede, za vsakega bolnika, sploh za vsakega se namesto brezmočne, razdražujoče kave in ruskega čaja Dr. pl. Trnkóczyjev

Kakao sladni čaj priporočila kot tečno, krepljivo, zdravo in najceneje hranilno sredstvo. Bolje kot sladna kava. Zavojček (1/4 kile vsebine) 40 h, 14 zavojčkov samo 5 K.

Dalje se priporočila: Doktorja pl. Trnkóczyja

Želodečne kapljice. Izborno sredstvo za želodec. Deluje pomirjujoče, krepljivo, boleš utešujoče, tek vzbujajoče, čisti želodec in pospešuje prebavo. Steklenica 40 h, pol tucata 2 K.

Kroglice, odvajalne, želodec čistilne. Odvajajo blato brez vseh bolečin, kakor se to šestokrat pripeti pri drugih kroglicah. Ubranjajoče je to sredstvo zoper bolezn, ki morejo nastati vsled zapehe, napenjanja itd. Škatla 42 h, šest škatlic 2 K 10 h. — Pocrkrene kroglice. Škatla 80 h, tri škatle 2 K.

Prsni, pljučni in kašljev sok ali zeliščni sirup, prirejen z lahko raztvorljivim apnenim železom, utešuje kašelj, raztvorja sliz, lajša bol in kašelj, vzbuja tek in tvori kri. Steklenica 1 K 12 h, pol tucata 5 K. (24—11)

Drgnilni ali udov cvet (Gichtgeist) priporočljiv je kot boli utešujoče, lajšajoče drgnjenje v križu, rokah in nogah, kot novo poživljajoče drgnjenje po dolgem hodu in težkem delu. Steklenica 1 K, šest steklenic 4 K 50 h.

Varstvena znamka.

pripravke za živino.

Tinktura za kurja očesa, preskušeno sredstvo proti boleznim kurjim očesom, bradavicam, roženici, žuljem in ozeblinam. Ima to veliko prednost, da je treba s priloženim čopičem bolno mesto zgolj namazati. Steklenica 80 h, šest steklenic 3 K 50 h.

Ker je vedna skrb p. n. ekonomov, poljedelcev, živinorejcev itd. obrnjena na vzdrževanje zdrave in krepke živine, opozarjamo iste posebno na doktorja pl. Trnkóczyja redilne

Doktorja pl. Trnkóczyja

Živinski redilni prašek za notranjo rabo pri kravah, volih in konjih. Že blizu 50 let z najboljšim uspehom uporabljevan, kadar krave nočejo žreti, in da se zboljšuje mleko. Zavojček z navodilom glede uporabe 1 K, pet zavojčkov samo 4 K.

Prašičji redilni in krmilni prašek. Varstveno in dietetično sredstvo za prašiče. Za notranjo rabo, služi za tvorbo mesa in tolašce. Zavojček 50 h, pet zavojčkov samo 2 K.

Pozor! Želi kdo samo eden kos od teh sredstev, torej se tudi omenjeni eden kos, takoj s poštnim povzetjem pošlje.

Varstvena znamka.

! Veliko denarja!

do 1000 kron na mesec

lahko pošteno zaslužijo osebe vsakerega stanu — (tudi kot poštranski zaslužek).

Več se izve pod „Recl 118“ po anononi pisarni E. Kristoffik, Innsbruck. Poštno predalo 36 (847-15)

Zmešane lase

kupuje po najvišjih cenah in plača bolje nego vsaka zunanja firma

Ludovik Businaro

v Ljubljani, Hilšarjeve ulice št. 10.

Nabiralce las opozarjam s tem uljudno na mojo firmo.

Kava (cikorija) in sladna kava

družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani

ki se dobi v vseh specializiranih prodajnicah, in brez katere bi ne smela biti nobena slovenska hiša — je najboljša primes k pravej bobovej kavi, katera jej daje dober okus in lepo barvo! — Kupujte in zahtevajte povsod kavo družbe sv. Cirila in Metoda! ***

Glavna slovenska

hranilnica in posojilnica

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

pisarna: na Kongresnem trgu 14

Souvanova hiša, v Ljubljani

sprejema in izplačuje hranilne vloge in

obrestuje po 4 1/2% od dne vložitve do dne vzdige

brez odbitka in brez odpovedi.

Hranilne vloge dobredelnih, občekoristnih zavodov in vseh slovenskih društev, kakor tudi delavcev in poslov cele dežele se obrestujejo po 5%.

Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotovina, no da bi se obrestovanje pretrgalo.

Dr. M. Hudnik, predsednik.

Poštna hranilnica ček. št. 849.086.

Telefon št. 135.

Naznanilo.

Surovinska zadruga črevljarjev za Kranjsko v Ljubljani obvešča s tem vse, zunaj Ljubljane bivajoče črevljarje, kateri žele k zadrugi pristopiti, da je zadruga prodajalna na **Sv. Petra nasipu št. 1**, v kateri se gospodom članom s pristnim in dobrim blagom vsake vrste po najnižji ceni in strokovnjaški vedi postreže.

Ob enem se tudi naznani, da se vrši mesečni shod **v nedeljo, dne 23. junija 1901 ob 2. uri popoldne** v gostilni „pri Kroni“, Gradlišče, pri katerem se vsa pojasnila in zadeve zadruga vsem z dežele došlim razlože.

Za obilno udeležbo shoda vabi uljudno odbor.

(1122—3)

Surovinska zadruga črevljarjev za Kranjsko.

Odbor.

Nc II. 306/1/1.

Oklic!

Na zemljišču **Matevža Bregarja iz Velikih Blok št. 26 vl. št. 39 kat. obč. Velke Bloke** in na nastalih sovložkih so vknjižene:

1. zastavne pravice za terjatve: 1. Matevža Modica iz Velikih Blok iz zadolžnice z dne 18. marca 1784 v znesku 79 gld. 20 kr. s prip. 2. nedl. naslednikov Matije Pikovnika iz Pikovnika iz zadolžnice z dne 13. marca 1809 v znesku 950 gld. 3. nedl. naslednikov Tomaža Korošca iz Hitenega iz zadolžnice z dne 13. marca 1809 v znesku 669 gld. 40 kr. 4. Antona Prudiča iz Dolenjevsi pri Cirknici iz sodbe z dne 27. aprila 1831 in 19. decembra 1831 v znesku 384 gld. s prip. 5. Andreja Koščaka iz Velikih Blok iz zadolžnice z dne 12. februarja 1838 št. 700 v znesku 100 gld. s prip. 6. Matije Cimpermana v Šivcah iz zadolžnice od 17. oktobra 1840 v znesku 50 gld. s prip. 7. Janeza Barage od Krampjev iz zadolžnice od 13. marca 1851 v ostanku 156 gld. 70 kr. s prip. in II. nadzastavna pravica vknjižena na terjatvi navedeni pod I. 4, za terjatev Antona Ponikvarja iz Slatnika iz poravnave z dne 28. junija 1831 v znesku 120 gld. s prip.

Vsem tem upnikom neznanega bivališča oziroma njenim nepoznanim pravnim naslednikom imenuje se skrbnikom na čin **Lah Gregor iz Loža**.

Vsi navedeni upniki oziroma njih pravni nasledniki, kateri si prisvojajo kako pravice do navedenih terjatev, se pozivljajo, da v teku **enega leta do 15. maja 1902** svoje pravice na tem sodišču prijavijo, sicer bode sodišče na zahtevek Matevža Bregarja izreklo, da so vpisi amortizovani (zamrli) in se bodo zastavne pravice izknjižile.

C. kr. okrajno sodišče v Ložu od. II.

z dne 4. maja 1901.